

ผลสารความรู้เกี่ยวกับวินัยข้าราชการ
และป่าวกภูมายาใกล้ดัว
ฉบับที่ ๔/๒๕๖๔

ส่ง SMS “ไม่สูภาพให้ผู้ร่วมงาน

ต่อมาได้มีคำสั่ง

แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
หาข้อเท็จจริง โดยนาย A.
ได้ให้ถ้อยคำว่า เรื่องการปั่นปู
เป็นเพียงการส่ง sms เพื่อเตือน

และปรามไม่ให้ผู้ตีบังคับบัญชากระทำการใด ที่ส่วน
เรื่องพูดจาไม่เดี๋ยวนั้น ตอนทำงาน

ตนจะระมัดระวังอย่างมาก

แต่ถ้าสนใจทุกคนกันก็จะมี

คำพูดพากนีบ้าง ซึ่งเป็นการ

หยอกล้อ โดยต่อมานาย A. ถูกคำสั่งลงโทษทางวินัย

ตัดเงินเดือน

นาย A. ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว แต่ถูกยก
อุทธรณ์ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง เพื่อขอให้
เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยตัดเงินเดือน

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า
เมื่อพิจารณาข้อความที่นาย A. ได้
ส่งไปบางข้อความ ยังไม่อาจถือได้ว่า
เป็นการข่มขู่ แต่ข้อความว่า
“เตือนกันบอยแล้ว ไม่เชื่อ ไม่ให้
เกียรติกันบ้าง ไม่เห็นลงศพมาตั้ง^{กี}
กีไม่สำนึกริดกัน” ย่อมทำให้บุคคล
ที่ได้รับข้อความเกิดความกลัวว่าจะ^{จะ}
ได้รับอันตรายได้

ถึงแม้ว่านาย A.จะมีเจตนาที่จะห้ามprogram และตีอ่อนสติผู้ได้บังคับบัญชา และบุคคลที่เกี่ยวข้องให้กระทำสิ่งที่ถูกต้องก็ตาม

แต่นาย A. ควรเลือกใช้

ถ้อยคำที่สุภาพที่ไม่ทำให้ผู้รับข้อความ
เกิดความหวาดกลัว จนถึงขนาดไปแจ้งความ
ต่อพนักงานสอบสวน และควรพูดจาต่อหน้ากัน
เพื่อที่จะได้ทราบถึงเจตนาที่แท้จริงได้
 เพราะการส่งข้อความทางโทรศัพท์
 ผู้รับข้อความ ย่อมไม่อาจทราบเจตนาที่แท้จริง
 ของผู้ส่งและอาจแปลเจตนาของผู้ส่ง

ส่วนกรณีที่กล่าวหาว่า นาย A. พูดจำไม่
 เพราะ ไม่สุภาพ และไม่เหมาะสม นั้น ปรากฏ
 ข้อเท็จจริงว่า

นาย A. ใช้คำว่า ໄໂງ
 Crowley กับเพื่อนร่วมงาน
ซึ่งในสังคมไทย คำว่า ໄໂງ หรือ
 Crowley นั้น ถือว่าเป็นคำพูดไม่เชิงดู
 ห่มínและเป็นคำด่า และคำว่าມີງ ດືອວ່າเป็นຄ້ອຍຄໍາ
 ທີ່ไม່ສຸພາພເຮັດຂອຍ

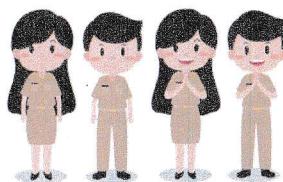
และประชาชนที่
มารับบริการ ณ สถานที่
ราชการ ดังกล่าว ก็ให้
ถ้อยคำဆอดคล้องกันว่า

นาย A. พูดไม่เพราะ และส่งเสียงดังกับประชาชน
ที่มารับบริการ จนทำให้มีความรู้สึกว่า นาย A. ไม่
เต็มใจให้บริการ

เมื่อนาย A. เป็นข้าราชการ จะต้องปฏิบัติต่อข้าราชการด้วยกัน รวมถึงผู้ร่วมปฏิบัติราชการอื่นๆ ให้สุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีระหว่างกัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ รวมทั้งต้อนรับให้ความเป็นธรรม และให้การส่งเคราะห์แก่ประชาชนที่มาติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน ซึ่งนาย A. รับราชการมานาน ย่อมต้องรู้ว่า ควรประพฤติปฏิบัติดนอย่างไร

กรณี จึงถือเป็นความผิดวินัยอย่างไม່ร้ายแรง
 ฐานไม່สุภาพเรียบร้อย ไม່รักษาความสามัคคี ไม່
 ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการ
 ด้วยกัน รวมทั้งไม່รักษาชื่อเสียงของตน และไม່รักษา^๑
 เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ดังนั้น คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนของผู้ฟ้อง
 คดี จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว
(คำพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ พ.๓/๒๕๖๔)

ผู้ควบรวม พิมวดี กิจพิทยาฤทธิ์ นิติกร
 จัดทำโดย งานนิติการ สำนักปลัดเทศบาล